

ZA ROMANTIKOU NA YUKON - 17.

Stá™eda, 19 srpen 2020

Mustafa nĀjs opravdu probudil brzy rĀino a pĀ™inesl nĀjm tradiĀ•nĀ- obleĀ•enĀ- do pouĀjtĀ: pruhovanĀ½ chlamys a bĀ-lĀ½ pĀ™ehoz pĀ™es hlavu. PodĀ-vala jsem se na Alaina a nemohla jsem zadrĀ¾et smich... vypadal jako by ho prĀjvĀ pustili z kriminĀjlu, ale jĀj jsem asi taky nevypadala jinak. V kuchyni nĀjm potom Zohra vytvoĀ™mila z toho bĀ-lĀho ĀjĀjlu turban na hlavu a k snĀ-dani nĀjm pĀ™ipravila "brik tunisiene" s tuĀĀjkem a harrisou.

Mustafa pĀ™inesl ka¾dĀomu hrnek Ā•erstvĀ nadojenĀho velbloudĀ-ho mlĀka a Ā™mekl, Ā¾e s nĀjmi pojedje takĀo Kerim nejstarĀjĀ- syn. Kerim byl velmi ĀjtĀ-hlĀ½, starĀ½ asi jako Alain. MĀl stejnĀo rysy jako jeho otec, stejnĀ½ Ā°smĀv, stejnĀ pronikavĀo oĀi a za pĀjr let bude mĀ-t i stejnĀo vrĀjsky od vĀtru a Ā¾havĀho slunce jako on.

Velbloudi uĀ¾ Ā•ekali pĀ™ipraveni, jĀj jsem dostala velbloudĀ- sleĀ•nu jmĀnem Maha, a Alain Asiu. ObĀ velbloudice mĀly pĀnu, pĀichlo jim z nĀ-, cenily velĀo Ā¾lutĀo zuby a frkaly na nĀjs. NĀkde jsem slyĀjela, Ā¾e je dobrĀo navĀzat s velbloudem, tak jsem Mahu vzala kolem krku a Ā™Ā-kala jĀ- mazlivĀj Ā•eskĀj slovĀ-Ā•ka. JeĀjtĀ jednou frkla a jĀj jsem doufala, Ā¾ znamenĀj, Ā¾e proti mnĀ v podstatĀ nic nemĀj. Pak nĀjs Mustafa vybĀ-dl, abychom nasedĀ-. Velbloud mĀ-Ā¾e nosit aĀ¾ kilogramĀ na vzdĀlenost 25 Ā€ 30 km za den. Jsou pomalĀ-, ĀlovĀk jim staĀĀ-. Maha sedĀla na zemi, pĀ™ehodila jsem jednu nohu pĀ™es jejĀ- hĀ™bet a sedla si na ni. Mustafa Ā™ekl HUPĀĕi jooo hup Ā€ a jĀj uĀ¾ mĀjlem letĀla dopĀ™edu, ja zvedla na zadnĀ- nohy. Pak se naĀjtĀstĀ- postavila i na pĀ™ednĀ- a jĀj uĀ¾ sedĀla normĀjnĀ. Alain byl taky na svĀom ve vĀhu a v nĀkolika okamĀ¾icĀch se k nĀjm pĀ™idali i oba beduĀ-ni. "PĀ-sek je bĀ-lĀ½ jak paĀ¾e Daniely", vzpomnĀla jsem si na pĀ-sniĀku, co mĀjm rada... a zalitovala, Ā¾e sebou nemĀjm kytaru Ā€ ale jak bych ji vezla na velbloudu?

BĀhem velice krĀtkĀo doby jsem zjistila, proĀ• se velbloudĀm Ā™Ā-kĀj korĀjby pouĀjtĀ. Jsou to mimochodnĀ-ci, zvedajĀ najednou obĀ levĀo nohy a pak zase obĀ pravĀo, takĀ¾e se kolĀobajĀ- ze strany na stranu. Je to straĀjnĀ monotĀnnĀ- a uspĀjvajĀ-cĀ-; tedy Ā€ kdybych se nebĀjla, Ā¾e spadnu. SlunĀ-Ā•ko pĀjilo Ā•m dĀj vĀ-c a kdyĀ¾ zafoukal sebeslabĀj mĀla jsem vĀjude pĀ-sek. ZĀjvidĀla jsem velbloudĀm, Ā¾e majĀ- oĀi chrĀjnĀnĀo dlouhĀ½mi Ā™asami, kterĀ½mi pĀ-se nepronikne, a Ā¾e dokĀjĀ¾ou zavĀ™Ā-t nos. Byli jsme sice zahalenĀ- jak nejpravovĀrnĀjĀ- muslimskĀo Ā¾eny, ale pĀ-se stejnĀ mĀla vĀjude. ZaĀala mnĀ straĀjnĀ bolet zada.. teda nejenom zada.. VysokĀo duny byly jako vlny na moĀ™i, mĀjle z nich a velbloudĀ-ho houpĀjnĀ- dostĀjvala moĀ™skou nemoc... Kerim mne dojel a pokouĀjel se se mnou domlouvat svojĀ-lĀjmanou angliĀ•tinou. PĀ™ipadal mi jako velice zvlĀjtnĀ- kluk. Ā™Ā-kal, ze vĀtĀjina jeho kamarĀjdĀ dĀjvĀj pĀ™ednost Ā¾ mĀstech, ale on by tam Ā¾Ā-t nemohl. Miluje pouĀjĀ, klidnĀ½ Ā¾Āvot a konĀ. "Velbloudi jsou straĀjnĀ nudnĀ-, ale jestli ta budeĀj ve Ā•tvrtek, tak nĀco uvidĀ-Āj, budu zĀjvodit na koni", Ā™mekl mi "MyslĀ-Āj dostihy?" "To taky, ale tak vubec..." To Ā€ se ukĀjzalo jako nĀco, co mi pĀ™ipomĀ-nalo cirkusovĀo kousky Ā€ jak se mi to snaĀ¾il popsat...

Po nĀkolika hodinĀjch Mustafa zaboĀil do malĀho Ā•dolĀ-, kde bylo pĀjr kĀ™ovisek, aby je velbloudĀ- mĀli co okusovat a vyrazil ze sebe podivnĀ½ zvuk nĀco jako pĀjĀjĀjĀjĀjĀjĀjĀ. Maha padla na kolena a sedla si na zem. JĀj jsem se z nĀsesunula dolĀ- a nemohla jsem najednou udrĀ¾et rovnovĀjhu. Kerim, kterĀ½ uĀ¾ stĀjil vedle, mne zachytil"Nejsi zvykĀj, viĀ•? Neboj, to Ā•asem pĀ™ejde..."

Mustafa vztyĀil pĀ™Ā-stĀ™eĀjek na ochranu proti horkĀomu slunci a Kerim posbĀ-ral suchĀo kousky dĀ™eva na oheĀ. PĀ velice sladkĀ½ mĀjtoVĀ½ Ā•aj, ke kterĀomu jsme mĀli od Zohry na cestu nĀkolik kouskĀ- jeĀjtĀ sladĀjĀ- baklavy. Bylo pole slunce pĀjilo, ale nezdĀjlo se, Ā¾e by to v nejmenĀjĀ-m vadilo naĀjim prĀvodcĀm. PĀ™inesli si modlicĀ- kobereĀky, ponoru ce ruce do pĀ-sku a zaĀali se modlit (normĀjnĀ) se oplachujĀ- vodou, ale v pouĀjti musĀ- staĀit pĀ-sek). DĀ-vala jsem se na nĀpĀ™ipadalo mi to velice romantickĀo. Velbloudi, pouĀjĀ, modlĀ-cĀ- se beduini... Mustafa rozhodl, Ā¾e pojedeme dĀj. ZĀjda nepĀ™estala jeĀjtĀ bolet a pĀ™ipomnĀla jsem si refrĀon tĀo pĀ-sniĀky, co mi znĀla uĀ¾ rĀjno v hlavĀ "Morituri tĀo saludoucĀ- tĀ zdravĀ-), ale nedalo se nic dĀlat. Kerim mi poĀjeptal, Ā¾e uĀ¾ nepojedeme daleko a jĀj se na nĀj vdĀĀnĀ usnĀ.

Sahara mi pĀ™ipadala jako obrovskĀo pĀ-skoviĀjtĀ pro dospĀvlĀo, ale uĀ¾ mne to pĀ-skoviĀjtĀ pĀ™estĀjvalo bavit. Jeli jsme naĀje dlouhĀo stĀ-ny nĀjs provĀjzely po teĀ• uĀ¾ od slunce do ruda zbarvenĀ½ch tichĀ½ch dunĀjch.

ZĀjpad slunce byl opravdu Ā°Ā¾asnĀ½ z velbloudĀ-ho hĀ™betu, ale jeĀjtĀ Ā°Ā¾asnĀjĀjĀ- bylo, Ā¾e po chvĀ-li Kerim ukĀj kousek pĀ™ed nĀjma: "tĀjmhle budeme tĀjboĀ™it na noc.." Mustafa udĀlal oheĀ a dal se do vaĀ™enĀ-. Kerim si pĀ™isedl a chvĀ-li jsme anglicko-francouzsky hovoĀ™ili a jen tak mimochodem se zeptal Alaina, jestli jsem jeho Ā¾ena? Alain Ā™mekl, Ā¾e ne.... Kerim pak Ājel pomĀjhat otci pĀ™inĀost a postavit stany. K veĀ•eĀ™mi byl velice dobrĀ½ kuskus se skopovĀ½m masem opĀt mĀjtoVĀ½ Ā•aj. Jedlo se pochopitelnĀ rukama. Na pouĀjti pĀ™ichĀjzĀ- tma velice rychle... po veĀ•eĀ™mi nĀjm Mustafa o berberskĀom zpĀ-sobu Ā¾ivota. Jejich hlavnĀ- zdravotnĀ- kĀrou je Ā•esnek a olivovĀ½ olej, kterĀ½ lĀoĀ- vĀjlechno od bĀhlavy aĀ¾ po zkaĀ¾enĀ½ Ā¾aludek. VyprĀjvĀl o tradicĀ-ch, o nĀjboĀ¾enstvĀ- ... Alain se zase musel ujmout svoji pĀ™eklĀ Ā•innosti. Mustafa na nĀj pak pohlĀodl: "MyslĀ-m, Ā¾e vzhledem k tomu, Ā¾e nejste manĀ¾elĀo, byste nemĀli spĀjt v jednĀ NaĀje vĀ-ra to neschvaluje..." Oba jsme si ho velice vĀjĀili a tak jsme nepronесли jedinou namitku... Nakonec ale Alain byl jedinĀ½, kdo tam spal. JĀj jsem od jakĀ¾iva touĀ¾ila spĀjt na SahaĀ™e pod hvĀzdama a oba beduĀ-ni se uloĀ¾ili kousek od mne. Byla ta nejjasnĀjĀjĀ- noĀnĀ- obloha, jakou jsem kdy vidĀla. SedĀla jsem na velbloudĀ- dece a pozorovala hvĀzdy.

Kerim pĀ™iĀjel ke mnĀ, beze slova jsem mu uvolnila kus deky. "NezlobĀ-Āj se na otce, Ā¾e takhle rozhodl?" Ujistila jsem ho ne, Ā¾e to chĀjpu. "VĀ-Āj, otec je velice moudrĀ½ a u nĀjs vĀjichni posluchajĀ jeho rozhodnutĀ-. Je takĀo bohatĀ½ Ā€ mĀj padesĀjt velbloudĀ- a tĀ™Ā- pomocniky.." "A proĀ• tedy s nĀjmi neposlal nĀkoho z nich?" "Od prvnĀ- chvĀ-le se mu lĀ-bĀ-Āj moĀ- matce taky, proto se rozhodl jet sĀjm." Pak mi povĀ-dal, jak se Ā™ekne kterĀj hvĀzda v jeho jazyce. PouĀjĀ byla

neuvěřitelně tichá, jen občas mezi dunami řekla pouťná-liška... Zníčehonic mne polábil do vlasů. Odsunula jsem něj kousek stranou a on se mi začal velice omlouvat.. Řekla jsem jen, že jsem ušavě unavená a chci spát. K ránu se udá hrozně zima. Uslyšela jsem Kerimovy tiché kroky.. Jemně na mne položil deku, která vřívila asi tunu a dal mi na šelo. Dělal jsem šem, ale byla jsem z toho roztěsena a začala jsem se obívat, co z toho bude.

Ráno byla ta vrchní pokrývka celá mokrá rosou. Kerim se vrátil od velbloudů a nesl kotlík plný mláka. "Pij," podal mi hrnek. "Hrnek velbloudůho mláka ti dá sílu na pár dní!" Ve stanu se začal hřát Alain. Doufala jsem že mu v noci nebyla zima. Mustafa ušavě mál pšipravenou sná-dani. A tak začal náš druhý den v poušti... Alena, Yukon